

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

75. Francisci Lopez mors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

pè ab Goa quatuor illic morbo prostratus, in hoc Collegium defertur, vbi paucis diebus conualuit; sed annum prouectus ad sexagesimum, & diurna pridem exhaustus ægrotatione, nunquam in vires pristinas rediit; quin & in peius ab se quotidie defluens, vbi defectionem persensit imminere, postremo sacrorum præsidio muniri voluit. Paulo quam spiritum efflaret, adstabant lateri e Patribus nostris & fratribus, ipse vultu ut erat ab iis auerso rogatus est ne grauaretur ad illos tantil per conuertere; respondit sinerent modo se hoc situ iacere, sibi enim Virginem Dei matrem illinc adspectabilem adesse. Nec erat ramen vlla loco de qua intelligi posset eius effigies: tam impenso illam studio coluerat viuens, vt credibile sit, voluisse solari moriturum] sic ille: & quidem haud temerè; suprænum enim, & quasi palmare vitæ sue opus, Reginæ Virginum dedicarat Ludouicus, quo peracto Goam æger venit mortem obiturus. Conatus omnes pridem intenderat ad Deæ magoræ flagitiosos cultus abolendos, inter quos narrauimus, sumptu publici pudoris ali solitas meretrices quæ gratuita corpora poscenti cuiilibet in Deæ turpissimæ prostituerent honorem. Euicit tandem Ludouicus ut simulachrum, & templum, & quantum erat infamis illius prostibuli deleretur, primusque manum operi admouens simulachrum confregit & dispulueravit; templum vero quid esset amplitudine, & magnificientia sumptuosum, situmque loco, si quod vsquam in Europa, & Asia pér amceno, atque conspicuo; meliori consilio seruandum putauit, impetravitque Goa fortibus literis ab iis qui præerant, vt ritè purgatum ab omni turpititudinis veteris graueolentia, & umbra, Conceptæ Virginis integratati sacaretur, sapienter præagus illibatum Deiparæ splendorum coruscaturum inde magnificentius, vnde meretrix Dea' propudio honoribus ab insano populo culta fuerat flagitosius.

75.
Francisci
Lopez mors.

Francisco Lopez martyrij titulus primas debet, vbi cumque ipsum locauero; sed sequor ordinem temporum, quem suus cuique obitus assignauit. Lopez gente Lusitanus, annorum unde quadraginta, viginti ex iis egerat in Societate, duodecim vero in Indiis; vir doctrina quidem mediocri, sed multo vberius virtutis efficientia, missionum Orientalium magno usui par: in ijs concionando fere versatus est, messe ingenti animorum; eaque vi pœnitentiæ, & doloris sensum, sceleratorum peccatoribus infigendi, vt rato diceret quin auditorium in apertos fletus vndique rumperetur. Cocini degentem offenderunt naues e Lusitania quatuor Octobri medio anno 1568. quibus Ludouicus Ataides nouus Indiae Prorex vehebatur: quinta iis adiuncta mox Goam perrexit Apostolorum Simonis, & Iuda festo die. Nau cum imperio præerat Ludouicus Mello vehebatque centum quinquaginta ex Europa, deemptis paucis nobiles Lusitanos: de nostris vero P. Franciscum Lopez, cum tribus fratribus Antonio Dionysio, Ioanne Caruallio, Manuele Lobo & adolescente, qui Societatem initurus petebat Goam, vbi cum aliis expectabatur à Provinciali: cursum læti tenebant postridiè haud procul à littore; & Ciam-

lēm præteruehebantur, cum ex insidiis biremes quindecim Maurorum & trieris in eos inuadunt: iij Calecutio egressi, armis velis, & remigio habiles pugnam cantu barbaro cientes velut præda iam iam potituri adoriuntur nauim, & alis conclusam duabus cominus, eminus quatiant, & impugnant. At hæc omniū bellico instrumēto, & milite valida impressionē illam hostis primā, non fregit modo animose, & fortiter, sed aliquot ictibus liberas eorum depresso binas, tertiam obtrito latere altero mutilauit, instantique nihilo segnus in pugnam, pertinaciæ barbarorum exitium ali- quod pernitiosius imminebat, nisi vel incuria vel casus in nostros illud reuoluisset, scintilla haud scitur vnde aut quo modo, correptum sulphurarij pulueris commeatum in flammarum rapuit, quæ puppim primum & ex ea certantes magno fragore in auras excussit, tum nauim reliquam multis locis incendit. Lusitanorum plus centum in mare desilunt; parsque à Mauris suorum cæde iratis necantur; redemptioni pars referuatur. Nostros quatuor, cum paucis aliis extrema in prora, mortem operientes, & parantes, cum inde quoque incendium pelleret, in mare adegit suprema necessitas, si quid spei sors daret experturos. Lopez obesitate corporis, natando inhabilis, ad trierim Maurorum à qua propius aberrat enititur cum adolescente, qui post elapsus à barbaris, quæ ipse spectauerat rētulit; Patrem videlicet ex tonsi verticis recenti corona, pro sacerdote agnitus fuissè, humaniter sublatum in trierim, interrogatum admodum comiter, an vellet noimen Mahometi dare, vitamque hac lege redimere; execratum vultu ipso tam impium nefas, & professum clare se nunquam facturum. Hic vero Mauris intentantibus hastas in aduersum pectus, & vibratos in caput acinaces, nisi Christum negaret, stetisse intrepidum, eademque constantia respondisse, Christianus sum, mortemque pro Christo libenter oppetam. Nec verbis ulterius acta res; in illa professionis Christianæ illustri generositate Saracenus medias costas transadigit; alius caput ingenti vulnere diuidit; in mare prouolunt cæteri, & extantem pergunt confidere lanceis, donec mortuus mergeretur. Rescitum ex iis qui prælium spectarant, complures etiam à Mauris, conditione mortis deuitandæ sollicitatos ad cultum Mahometis; quos vero, quām multos robur sapiens inuicti pectoris, vitæ huius fluxæ ac mileræ pro beata fecerit contemptores, nouit unus qui cœlo assertos, inter martyres coronauit. Religiō quidem viro ex Sancti Francisci ordine: optio eadem quæ Patri Lopez posita memoratur, morisque propterea illata quod Christo inhærens eam reiaceret; quod idem refertur de nostris duobus Caruallio, & Lobo, quanquam de his nihil admodum liquet, nisi eorum alteri, & incertum cuiam, biremem prehendenti caput ferro demessum. Quarti denique prodigiosa planè tot ex mortibus vita & incolumentis inter ignes, & aquas, & gladios, primum illic in mari deinde hostium manibus.

Fuit is Antonius Dionysius annos natus duos, & triginta, Theologiae studia etiam tum pertexens, & initiatus diaconi gradu. Quo pacto

76.
Dionysij
ærumnae
constantes.

M m 2 mari